

Kantars klimabarometer 2025

Ole Henrik Ellestad *

Kantars klimabarometer for 2025 gir håp for ungdommen. De har gjennomskuet myndighetene, og oppslutningen har stupt til tross for massiv indoktrinering gjennom livet, fra skoletiden og i massemedia.

Klimabarometer

Kantar (Norsk Gallup) har siden 2009 publisert resultatene fra sine årlige klimaundersøkelser der folks holdninger til ulike klimarelaterte spørsmål kartlegges. 'Som man roper i skogen får man svar'. Kantar er en nøytral partner til forskjell fra sterkt engasjerte organisasjoner som Cicero, Naturvernforbundet m.fl. Spørsmålene virker relevante på meg og formodentlig formulert etter god praksis, flere om viktige retninger for samfunnsutviklingen. Utviklingen er meget interessant.

Ved tolkning gjelder generelt at når folk spørres om 'betente' saker vil svaret favorisere at de ønsker å bli oppfattet som seriøse og ansvarlige – om klima en 'gjenspeiling' av MSM ('main stream media') som er ensrettet om CO2s elendighet, ikke ett positivt forhold. Undersøkelsen ble tidligere gjennomført i første halvdel av februar, årets kaldeste del, som er blitt litt varmer. Fra og med 2023 er den lagt til midten juni med sommervarme. 'Varmeboomen' fra vår 2023 til sommer 2025 ble i media feilaktig overdrevet i historisk perspektiv og tilordnet økt CO2.

De nevnte forhold går alle i favør av oppslutning om myndighetenes holdning til klimapolitikk. Likevel synes ikke de to siste tema å gi markante variasjoner i utviklingen ut ifra grafene. Klimasaken har tapt oppslutning, til dels betydelig. Det er kanskje derfor saken har fått så liten eksponering, f.eks. i Aftenposten og andre Schibsted-medier.

Om mediene hadde formidlet informasjon fra offisielle dataregistre, realistiske naturvitenskapelige forhold, svakheter, subsidier og kostnader for nye teknologier samt dyrtidsbidraget fra de mange 'hemmelige' prisøkninger relatert til klima, så kunne resultatet blitt katastrofalt for oppslutningen. Allerede nå tror ikke 4 av 10 personer eller er usikre på menneskelig klimapåvirkning, mens 25 % er rimelig 'faste i trua'. Gruppen i midten er vanligvis lett påvirkelige.

Resultater 2025

Det mest slående ved fjorårets undersøkelse

(<https://kantar.no/globalassets/ekspertiseomrader/energi-klima-helsepolitikk/klima/374401448->

[klimabarometeret-2025_presentasjon_for-publisering-med-sperrefrist-til-18.-november-kl-1200.pdf](#)) var en markant nedgang i oppslutning fra de unge, et fall fra en topp på 56 % i 2019 helt ned til 27 %, hele 29 prosentpoeng. Antall 'klimaidealister' – hvilket muligens betyr at de slutter opp om alarmbudskapet som formidles i mediene – er halvert fra 18 % til 9 % fra 2021. Det må åpenbart være noe i den alarmerende og 'fremtidsforknytte' fremstilling som de unge ikke tror på – heldigvis for dem.

Blant alle alderskategorier har 25 % klima som en av de 3 største utfordringer i samfunnet, et jevnt 'race' med ytterligere 6 tema over 20 % oppslutning. 8 % mener klima og miljø bør prioriteres i Statsbudsjettet (5. plass). MDG (74 %) og V (46 %) har klima på

De unge lar seg nå i mindre grad skremme av alarmistene. Foto: Copilot (AI)

topp, men med vesensforskjellig prosentandel angitt i parentes. SV og Rødt har klima som henholdsvis 2. og 3. prioritet, men med omtrent samme oppslutning som V, SV med en markant nedgang på 20 %. Arbeiderparti-velgere har klima på andreplass, men med en lavere oppslutning (32 %). Øvrige partier har ikke klima blant de tre på topp, men med oppslutning om klima blant de tre viktigste på: SP (19 %), KrF (14 %), H (19 %), og FrP (3 %).

Oppslutning om olje som energikilde er økende. Siden 2009 har aldri så mange sluttet opp om at vi fortsatt bør lete etter olje, en økning fra 16 % i 2015 til 41 %.

Til tross for mange forslag til 'klimatiltak', har støtten til vindkraft til havs falt fra 89 % i 2011 til 51 %, på land fra 84 % til 39 %. Det er rimelig å anta at sviktende økonomi og miljø er viktige faktorer. Vannkraftutbygging ligger rimelig stabilt rundt 90 %, omtrent som solkraft, der installering i egen bolig svekkes av manglende støtteordning fra ENOVA, som har redusert bidragene markant. Solkraft i Norge er mindre effektiv i mørkere og kaldere deler av året. Oppslutning om kjernekraft har økt mye fra 11 % til 56 % på vel 20 år. Oppslutningen reduseres noen få prosentpoeng om utbyggingen berører egen kommune, vannkraft mest med 15 %.

Elbil-andelen øker kraftig til 34 % på bekostning av drivstoffdrevne. Hydrogenbil holder seg på rundt 1 % (og takk for det). Her har teknologi, sikkerhet og kostnader til ytterligere et 'energinett' muligens hatt betydning. Det paradoksale ligger jo i at når vandamp er den desidert kraftigste drivhusgass (80-95 %), er det merkelig at myndighetene skal prioritere hydrogen når 'eksosen' er mer vandamp.

Bare 33 % mener å ha sett klimaendringer (kvalitativt) i nærmiljøet, ikke så merkelig når medieomtalen primært dreier seg om 'andre steder på kloden'. De som er opptatt av klima rapporterer hyppigst, primært om start og varighet av årstider og økte væreffekter. 54 % er bekymret for hva effektene vil bety for dem selv.

Kun (?) 43 % mener at utslippskutt må tas i Norge. 55 % mener vi gjør for lite for å tilpasse oss klimaendringene. Dette kan tyde på at Bjørn Lomborgs linje (<https://klimarealistene.com/bjorn-lomborgcop30-gjentar-lofter-som-aldri-blir-innfridd/>) kan få økt oppslutning. I korthet går det ut på at man skal bruke pengene på tiltak som gjør oss i stand til å mestere de klimaproblemer som inntreffer. De vil fange opp både naturlige endringer som dominerer, og eventuelle CO2-genererte påvirkninger. Om de siste ikke slår til er ikke pengene bortkastet, knfr. Nederland som har kjempet mot naturens havnivåstigning i alle år. Internasjonal katastrofebistand kan/bør inngå.

51 % mener at vi i fremtiden må forvente mer flom, ras og jordskred. Figuren fra Kantar er en speiling av medienes 'fråtsing' i påståtte ekstremeffekter, en økning i antall artikler på mange hundre prosentpoeng til tross for at statistikker (fra 1994) viser ingen økte ekstremvær-tendenser i Norge (<https://klimarealistene.com/antall-ekstremvaer-i-norge-i-perioden-1994-2021-er-nedadgaende/>), ei heller internasjonalt (<https://klimatupplysningen.se/wp-content/uploads/2021/11/RPJr-ICSF-CLINTELP-27Oct2021.pdf>). Under den kalde Lille istid var

omfanget langt større og mer alvorlig grunnet kaldere tider og mer ustabil vær.

Mer flom, ras og jordskred er hva flest mener vi kan vente oss i tiden framover

Figur fra Kantars klimabarometer 2025

54 % er bekymret for hvilke konsekvenser klimaendringene vil få for dem selv og deres nærmeste. Politikernes konstruerte 'depresjonsgave' til sitt folk.

10 % er klimaidealister, 42 % er pragmatikere, 32 % er likegyldige, 11 % avvisere eller er ikke opptatt av klimaspørsmål. De 4 % vet ikke må vel regnes til de to siste kategorier. Her har nok spørsmålsstillingen bidratt til å forme svarprosenten, ettersom 25 % har klima blant de fire viktigste samfunnsutfordringer.

Konklusjon

Resultatene kan muligens relateres til at over 50 % av befolkningen er skeptisk til forskning innen miljø og klima grunnet stor politisering, den voldsomt uvitenskapelige ensrettingen og indoktrineringen fra mediene.

51 % av befolkningen ser lyst på fremtiden. For de øvrige 49 % kan oppfølging av André Bjerkes budskap (utdrag) redusere arbeidsmengden for klimapsykologer:

Tro ikke mørket

*Tro ikke mørket når lyset går ned i skumringens fang.
Alltid er det på Jorden et sted soloppgang.
(Men den omtales ikke i MSM)*